

Nový umělecký šéf Divadla loutek v Ostravě Petr Nosálek se znamenitě vypořádal s uvedením půvabného pohádkového příběhu

Šípková Růženka okouzlí nejmenší děti

Jana Zajacová (Růženka) a Ivan Feller (Zlá víla) během představení.
Foto: František Režniček

OSTRAVA (lk). Šéf ostravského Divadla loutek Petr Nosálek nastoupil do čerstvě postavené divadelní budovy na Černé louce, v níž se podařilo šťastně skloubit stránku architektonickou i výtvarnou.

Nosálek nejprve pouze „oprášil“ svoji dřívější strhující inscenaci Erbenovy „Kytice“. O to větší bylo očekávání, jak si povede při nastudování nového titulu.

K této nelehké zkoušce si zvolil známou pohádku o Šípkové Růžence. Dramatickou podobu jí dala polská autorka Renata Chudecká, Nosálek s

ní však spolupracoval. Vznikla tedy předloha, která byla slova „šita na míru“ jeho režijnímu zpracování. S dramaturgyní Herminou Motýlovou, která hru přeložila, pak provedli definitivní úpravy a dobarali se ke scénářisticky vyváženému tvaru, jehož zvukná čísta dáva příležitost k předvedení precizního přednesu. Režie jej také od všech svých postav vyžaduje, a tak byly všechny dialogy, které jsme mohli v průběhu celé inscenace slyšet, pronášeny zřetelnou a čistou dikcí, jež podtrhovala půvab českého jazyka.

Představení je prozvozně zdárnými hereckými výkony. Ať už jde o křehkou „spící kra-

savici“ Růženku Jany Zajacové nebo o královský pár jejich rodičů – představovaný výbornou Lenkou Sedláčkovou a Miroslavem Kudelou, který se touto rolí vpravdě zdáří ve souboru uveď. Roli prince-vysvoboditele dodává Ivo Mar-ták potřebnou mladickou neohroženost a citový náboj. Báchorčné postavy víl a dalších nadpřirozených bytostí jsou prezentovány s využitím nápaditých obřích loutkových objektů (Irena Křehlíková, Ivan Feller, Božena Homolková, Lenka Pavlíčková a Lenka Čípová). Starého sluhu vybavuje bodrým nadhledem Dušan Feller.

Představení malé diváky při-

mo okouzluje. Sugestivita jeho jevištní atmosféry má však svůj základ zejména ve výtvarném řešení scény a loutek (Tomáš Volkmer), kostýmů (Eva Kotková) a v neposlední řadě v invenční scénické hudbě (Nikos Engonidis). Režisér dokázal kvalitně komunikovat se svými spolupracovníky a navíc znovu potvrdil svůj cit pro výstavbu pohádky – zvolený zánr či především bez snahy o laciné efekty. K dětem se tak dostává známý příběh o osudovém předurčení v podobě nikoli zcela nové, ale velice působivé. Představení Šípkové Růženky patří k tomu nejlepšímu ze současné nabídky Divadla loutek Ostrava.

SVOBODA, 7.6.2000, A.8

6 víkend 3. - 4. června 2000 MORAVSKO-SLEZSKÝ DEN

Šípková Růženka tentokrát s inspirací z cizích krajů

Zatím poslední premiérou ostravských loutkářů byla pohádka Šípková Růženka. Text napsali polská autorka Renata Chudecká a režisér hry Petr Nosálek, přeložila a přebásnila jej Hermina Motýlová.

Autoři tentokrát sáhli po cizokrajných inspiracích, proto se ve hře objevují i motivy z pohádek bratří Grimmů. Představení je určeno divákům od nejtěššího věku, snad z toho důvodu lze omluvit i jistou zkratkovitost (např. král do poslední chvíle netuší, že mu královna porodí dítě).

Provedení, jak už jsme u prací Petra Nosálka uvykli, má výraznou a jedinečnou atmosféru, scéna a loutky

divadelní recenze

Tomáše Volkmera tentokrát překvapí „obrovitostí“, v jedné z nich je však skryt snad jediný problém inscenace. Obrovská zába, ukryvající ve svém těle hodnou vílu, působí zejména na mladší diváky rozporuplně, dobro a zlo tu není co do dopadu přesně evidováno (nejmenší se jí dokonce bojí). Malým nedostatkem

jsou i občas viditelní vodiči loutek.

Hudba Nikose Engonidise je zároveň integrální součástí inscenace i samostatným artefaktem (v ostravském DL se de facto „zrodil“ Pavel Helebrand, teď tu více než zdárně pokračuje v neustálém vzestupu Nikos Engonidis). Z hereckých výkonů lze vyzdvihnout Královnu Lenky Sedláčkové, Král Miroslava Kudely j. h. chvílemi trpí jistou pompézností, osvětlením zejména pro diváky z řad rodičů je mile „transvestitní“ Zlá víla Ivana Felleru.

LADISLAV VRCHOVSKÝ

S režisérem Petrem Nosálkem, uměleckým šéfem Divadla loutek v Ostravě

Premiéra Šípkové Růženky

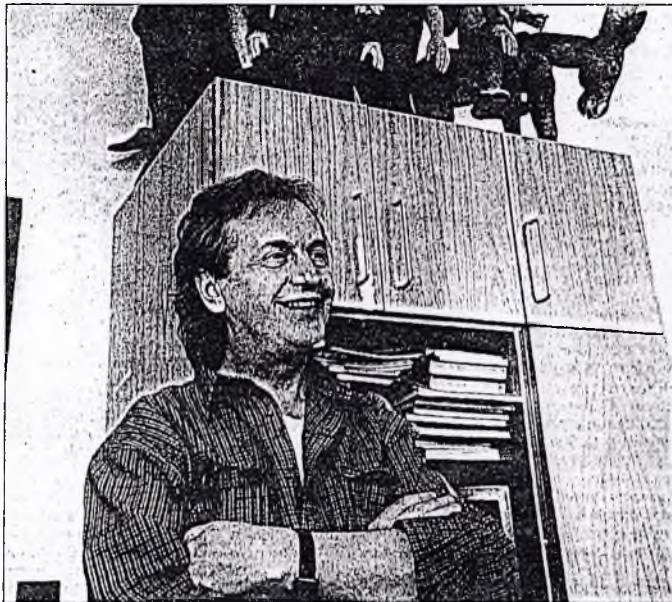
BŘETISLAV UHLÁR

OSTRAVA. Petr Nosálek, současný umělecký šéf Divadla loutek v Ostravě, je zkušeným loutkohercem a v posledních letech zejména režisérem, který má na svém kontě úspěšnou realizaci mnoha pozoruhodných projektů. A je velmi uznávaným umělcem zejména v sousedním Polsku, kde pohostinsky často působí například v Katovicích, Białystoku, ale i na dalších scénách.

Jste velmi tvůrčím člověkem, který působí na první pohled spíše plachým dojmem, jak se cítíte v roli uměleckého šéfa souboru?

Vrátil jsem se počátkem sezóny do nové budovy Divadla loutek v jiné funkci po pět letech, do souboru, který se mezitím trochu personálně změnil. Připadalo mi, že nastupuji do uhánějícího rychlíku, protože jsem stačil v krátké době mimo jiné absolvovat mezinárodní festival v Ostravě, jehož se zúčastnilo osm souborů z celého světa, dále aktualizovat několik inscenací, jako například „Betlém“,

který Zdeněk Havlíček natočil pro televizi, a Kytiči. Náš soubor absolvoval dva zájezdy na prestižní festivaly do Oráždan a Blietska Blalé. Mimo mateřskou scénu jsem režíroval ještě v Opole „Tři mušketýry“ a na Janáčkově konzervatoři se studenty inscenaci nazvanou „Jak je důležitá mít Maxima“. A pokud jde o to mě „šéfování“. Jsem poměrně „měkota“. Ale vždycky se fidím známým výrokem Jana Kačera, že „...divadelní tvorba by měla být aktem lásky“. Takže ke každému člověku se snažím přistupovat s určitou pokorou, nehledě na to, že k

Petr Nosálek, umělecký šéf Divadla loutek Ostrava

Foto: František Rezníček

divadlu patří emoce. Ale snažím se je vybudit tam, kde jsou potřebné, především v hereckých kracích, nikoliv mimo jeviště.

Ostravské Divadlo loutek má nejenom doma, ale i v zahraničí v posledních letech velice dobrý zvuk...

Mám z toho velkou radost. Počítáme ještě s drobnými posilami v hereckém souboru a vzhledem k tomu, že náš dvacetiletý soubor disponuje třemi profesionálními hudebníky, chceme programovou dramaturgii směřovat k obecnosti – od nejmenších

děti až po středoškolskou mládež – s větším důrazem na využití rozličných hudebních žánrů. Pochopitelně s maximálním využitím herecké a výtvarné složky. Pokud jde o zahraniční zájezdy, chystáme se do Soulu s novým nastudováním Mozartova Bastiena a Bastienky.

„Už dnes večer uvedete další premiéru oblíbené pohádky Šípková Růženka...“

Patří k zlatému fondu tohoto žánru. V různých historických obdobích byly její výklady poněkud odlišné. Myslím, že bratři Grimmové vtiskli to-

mu dílku určitou křesťanskou etiku a výchovný aspekt, z něhož především vycházíme, aniž bychom ale odmítali inspiraci z dávnějších historických podkladů. Nejnovější podobu pohádky jsme vytvořili spolu s Renatou Chudeckou. Premiéra se koná dnes v 17 hodin. V hlavních rolích se představí Miroslav Kudela J. h., Lenka Sedláčková, Jana Zajacová, Ivo Marták a další. Výtvarníkem scény a loutek je Tomáš Volkmer, kostýmy navrhla Eva Kotková, hudbu zkomponoval Nikos Engonidis.